

Kieppi

Metsähallituksen lehti metsästäjille

2019

Metso

pysyi piilossa
talvijahdissa

Metsäkoiran
ensimmäinen syksy

Näin leiri tehdään oikein!

Lintuyhdyskuntia katosi mereltä

"Ahma vei juuri ampumani majavan. Huusin ja juoksin perään. Se luovutti saaliini."

Janne Rautanen toimi vaistomaisesti. Kuinka sinä toimisit?
Opi kohtaamaan suurpedot oikein: Suurpedot.fi

 METSÄHALLITUS

SUURPEDOT.FI

Kieppi METSÄHALLITUS

Kieppi on Metsähallituksen maksuton lehti metsästäjille. Lehti ilmestyy kerran vuodessa ja on luettavissa myös netissä Eräluvut.fi

Kieppi jaetaan niille, jotka ovat edellisvuonna hankkineet Metsähallitukselta metsästysluvan.

Toimitus

Päätoimittaja: Aku Ahlholm
Toimituskunta: Mika Laakkonen, Olli Urpanen, Ahti Putaala, Päivi Lazarov, Juha Ahonen, Mikko Rautiainen

Toimituksen yhteystiedot

Metsähallitus, PL 81, 90101 Oulu
p. 0206 39 4000
etunimi.sukunimi@metsa.fi
www.eraluvut.fi

Kannen kuva

Hannu Huttu

Muut kuvat

Ville Heikkinen, Antti J. Leinonen, Hannu Huttu, Teuvo Hietajärvi, Kimmo Pöri, Tuomo Pirttimaa, Vesa Ranta, Toni Mikola, Petri Jauhiainen

Ulkoasu ja taitto

Mint Company

Paino

Punamusta

Lehden toimittajat ja kuvaajat

Pekka Juntti
toimittaja

Antti J. Leinonen
kuvaaja

Tuomo Pirttimaa
toimittaja, kuvaaja

Kimmo Pöri
toimittaja, kuvaaja

Vesa Ranta
kuvaaja

Hannele Lamusuo
toimittaja

Tässä numerossa

Talvimetsoa Länsikairassa.....	6
Karhukuvauksen lupakiemurat.....	15
Merimetsöjen uusi vihollinen.....	16
Metsästäjän leiri.....	20
Kaski oppii metsälle.....	24
Kelkkailu uhkaa hirviä.....	28

Vakiot

Pääkirjoitus.....	4
Kiepin tärppi.....	5
Uutiset.....	13
Kiepin kasvo.....	18

Lupa-asiat

Metsästysluvut.....	29
Pienriistan metsästysalueet.....	32
Henkilöstö.....	34

Tuijota tulta ERÄMAASSA

Ajelimme tammikuussa 2019 pitkin Oulu–Kajaani-tietä ja valtion maiden kohdalla Vaalassa mykistyin. Näin kuin muinaisen näyn. Rämemäntyjen latvoissa istui toistakymmentä metsoa. Mustat jykevät linnut olivat huurremänyissä kuin kauneimmat patsaat. Hetken tuntui siltä, että luontomme elää ja kaikki on hyvin.

Viime syksynä metsäkanalintukannat kohentuivat Pohjois-Suomessa. Erityisesti teerellä poikueet olivat suuria. Lintuja kerääntyi teiden varsille aamusta toiseen. Niitä kuvattiin ja ihasteltiin. Jotkut vastuuttomat ampuivat niitä auton suojista, joten erävalvonnalla oli töitä.

Vaikka metso ja teeri paikoin runsastuivat ennätyslämpimän kesän seurauksena, luontomme kehitysuunta ei ole tuoreen uhanalaisuusarvioinnin perusteella hyvä. Erityisesti vanhojen metsien vähentyminen heikentää luonnon monimuotoisuutta. Monen riistolajin tila on huolestuttava: Muun muassa jouhisorsa, punasotka, tukkasotka ja haapana ovat vähentyneet. Myös riekko ja pyy luokiteltiin vaarantuneiksi.

Kuitenkin metsästettävää riistaa lienee nyt enemmän kuin koskaan Suomen jääkauden jälkeisen historian jälkeen. Metsien nopeutuva kierto, nuortuvat ja hoidetut metsät sekä lisääntyvät kulttuurimaisemat luovat ainakin sorkkaeläimille hyvät laitumet. Tämä puolestaan tarjoaa suurpedoille mahdollisuuden. Myös susi pärjäisi loistavasti, jos susipelosta ei kumpuasi vihaa, joka johtaa epätoivoisiin tekoihin.

Suomalainen metsästäjä on keskimäärin hyvin lainkuuliainen. Erävalvonta tarkastaa vuosittain tuhansia metsästäjiä. Rikkeitä on todella vähän, vaikka toki myös vastuuttomia tomppelleita mahtuu sekaan edelleen.

Valtion maat ja vedet syrjäisine erämaaineen ovat suomalaiselle metsästykselle elintärkeitä. Tarjoamme mahdollisuuden alkukantaistua, urahdella ja tuijottaa tulta. Tarjoamme ehkä saaliinkin. Retkikartta-palvelumme avulla eränkävijä osaa takaisin tielle ja voi palata virkistyneenä sivilisaation pariin.

Palautteet kertovat, että moni erämies ja -nainen haluaisi samota koskemattomissa metsissä, mutta niitä pystymme tarjoamaan yhä vähemmän. Metsissä möyriäviä työkoneita eivät kaikki jaksakaan peukuttaa, vaikka kansan ja talouden tarpeet tunnustetaan. Näiden häilyvien tunteidemme kanssa joudumme elämään.

Tässä lehdessä kerromme, millaisia eräpalveluja Metsähallitus tarjoaa. Ainakin mahdollisuuksia suuriin tunteisiin.

Jukka Bisi
erätalousjohtaja

LÄNTEEN VAI ITÄÄN

Huurremetso oli talven uutuu.
Ensimmäistä kertaa vuosikymmeniin
metson pyynti oli nyt mahdollista lähes
sydäntalvella Lapissa.

Talvi tosin tuli myöhään, mutta lopulta joulukuun alussa Lappi peittyi hentoon lumivaippaan, ja metsästäjät pääsivät kokeilemaan talvilinnustusta.

Kieppi oli luonnollisesti mukana: toimittaja **Pekka Juntti** ja kuvaaja **Antti J. Leinonen** lähtivät Länsi-Lappiin, ja **Kimmo Pöri** tapasi Itäkairan metsoasiantuntijan.

Pianselväsi, että salomailla sai olla rauhassa. Suomalaiset metsästäjät ovat tottuneet harrastamaan syksyllä, mutta alkutalvi on uutta. Metsästäjät hankkivat koko ajalle Metsähallitukselta 2 500 vuorokausilupaa, eli keskimäärin yhdellä kohteella liikui kaksi lupametsästäjää yhtä aikaa. Lisäksi oli paikallisen oikeudella metsästäviä.

Huurremetsoa hiihdetessä toimittajat kyselivät, miksi Itä-Lappi kiinnostaa metsästäjiä enemmän.

Lännessä tavattu metsästäjä epäili, että Itä-Lappi kiinnostaa, koska siellä on enemmän isoa metsää. Ilmakuvien perusteella pystyä metsää löytyy tosin lännestäkin. Metsähallituksen edustaja kertoi, ettei metsien käsittelyssä ole juuri eroa idässä ja lännessä.

Yksi selitys onkin kirjallisuus ja historia. Mielikuva koskemattomasta Itäkairasta herättää kaipauksen.

Tervetuloa Kiepin sivuille ja elämysmatkalle länteen, itään, pohjoiseen ja etelään!

Aku Ahlholm

Päätoimittaja, Kieppi

Talvimetsoa Länsikairassa

Syksyllä 2018 metsojahti jatkui joulukuulle ensimmäistä kertaa. Ville Ekonoja vei Kiepin pyyntiin Länsi-Lapin valtion metsiin, jonne metsästäjät suuntaavat reissuun edelleen Itäkairaa harvemmin. Syytä ei tiedetä.

 Pekka Juntti Antti J. Leinonen

On joulukuun kymmenes, ja sydäntalvi länsilappilaisessa Pellossa näyttää kauneinta. Viimeiset kaksi päivää taivas on suoltanut lunta. Nyt maisema on yhtä valkeaa kaikkeutta.

Pellolainen metsästäjä **Ville Ekonoja**, 28, parkkeeraa autonsa ja avaa takakontin. Sieltä kurkistaa puolitoistavuotias gordinsetteri Ako, josta Ekonoja sai pelaavan jahtikaverin jo sen ensimmäisenä kunnan pyyntisyksynä. Metso on jo reputettu Akon riistatyöhön, ja tunturireissuilta koira järjesti hienoja riekotilanteita.

Ekonoja pukee Akolle liivin ja päästää koiran vapaaksi. Se porhaltaa kolmenkymmenen sentin hankeen lumi pölyten. Ekonoja laittaa sukset jalkaan ja keikauttaa aserepun selkään. Kaikki on valmista vuoden viimeiseen metsojahtiin.

Mies hiihtää talveen uinahtaneen luonnon keskellä. Keli on nollassa, uusi lumi takeltaa suksenpohjaan. Pienet lumipätkät heiluvat turkissa, kun Ako juoksee ohitsemme kohden uutta hakuluovia.

Ekonoja tietää, että alueella on metsoja. Ainakin vielä viikko sitten oli. Tämä on Ekonojan vakipaikkoja, jossa voi pyytää linnut, jänikset ja näädät. Sovimme, että jutussa en kerro tarkkaa paikan nimeä, sillä pyytäjä haluaa salata apajansa. Se hänelle suotakoon.

- Vaikka kyllä mettään mahtuu, Ekonoja sanoo.

Sen verran kerrottakoon, että ponsimme Pellon lupa-alueen numero 2606 eteläosissa järvien ja yksityismaiden pirstomassa vaaramaisemassa. Kaiken kaikkiaan Pellon lupa-alue

käsittää 71640 hehtaaria. Suurimmat ja yhtenäisimmät alueet löytyvät kunnan pohjoisosista Kolarin rajalta.

Metsästäjän suru

Kun omatoiminen metsästysmatkailija valitsee kohdettaan Lapin retkelleen, hän valitsee Itä-Lapin. Idässä metsävaltio myy ei oota, mutta lännessä lupia jää käyttämättä. Metsähallituksen erävaelle syy on mysteeri.

Ville Ekonon miehestä selitys löytyy Pellon kohdalla metsien tilasta. Vanhasta metsästä on jäljellä enää pieniä pilkkoja. Se johtaa siihen, että etenkin varttuneita metsiä etsivä pystykorvaväki suuntaa kulkunsa näihin metsänpilkkoihin ja kohta siellä vilisee ukkoa ja akkaa ja heidän koiriaan. Metsästyspaine parhailla mailla kasvaa suureksi, mikä puolestaan tekee linnuista arkoja.

Ekonojakin on alkujaan pystykorvametsästäjä, mutta nyt hänellä on jo toinen seisoja menossa. Perimmäinen syy on pystykorvajahtiin soveltuvien metsien puute. Nuorissa metsissä seisojapyynti onnistuu paremmin.

Ekonojalta pärskähtää liuta kiro sanoja, kun hän kuvailee Pellon metsien nykytilaa. Tulee selväksi, että Ekonoja potee metsäsuraa.

– Kyllähän se harmittaa, kun kuuntelee vanhojen miesten tarinoita siitä, millaisissa metsissä täälläkin pyydettiin. Täällä oli Suomen komeimmat metsät. 1980-luvulla alkoivat hakkuut, ja muutamassa vuodessa metsät olivat nurin, Ekonoja sanoo.

Tähänkin vaaraan on syksyn aikana puhkaistu uusi metsäautotie. Ekonoja pelkää, että metsänpirstale nostetaan rekan kyytiin.

– Mutta toivon, että ne vain harventaisivat tuota tiheintä kohtaa.

Lännessä olisi tilaa

Metsähallituksen eräsuunnittelija **Pasi Kamula** sanoo, ettei Itä- ja Länsi-Lapin metsien hakkuutahdissa ole suurta eroa. Hänellä on käsitys, että juuri nyt hakkuut voivat olla idässä jopa länttä voimakkaampia. Metsien tila ei hänen mukaansa selitä sitä, miksi itä vetää pyytäjiä puoleensa mutta länsi ei.

Järkisyitä ei ehkä löydykään. Kamulan mukaan idän imu voi kummuta eräkulttuuristamme, varsinkin eräkirjallisuudesta, jossa niin usein seikkaillaan Itä-kairassa.

– Riistamaantieteellistä eroa ei ole. Itä- ja Länsi-Lapissa on samat lajit ja suurin piirtein samat lintukannat, Kamula sanoo.

Metsähallitus toivoo, että lupakysyntä tasoittuisi ja metsästäjät löytäisivät useammin myös Ylitornion, Pellon, Kolarin, Kittilän, Tervolan ja Keminmaa-Simon. Kahteen jälkimmäiseen ulkopuoliset ostavat lupia harvemmin.

Koska Kamula ja Ekonoja ovat metsien tilasta eri linjoilla, selvittelen asiaa vielä karttapalveluista. Tutkin Metsähallituksen maat ja vedet -karttapalvelun valtion maita ja vertaan niitä Karttapaikan ilmakuviin. Ilmakuvasta ei voi päätellä puuston kokoa, mutta avo- ja siemenpuuhakkuut näkyvät selvästi.

Silmämääräiset pistokokeet Pellon, Kolarin ja Kittilän alueisiin, Savukosken Tanhuan, Pelkosenniemen itäpuolelle ja Sallan eteläisiin valtion talousmetsiin antavat vaikutelman, että molemmat ovat osaltaan oikeassa.

Kulkijoita lumitemppelissä. Toimittaja sai työskennellä Ville Ekonon kiväärinkantajana.

Paakkuuntuva lumi yllätti pyytäjät. Gordoninsetteri Ako joutui palaamaan autoon, ja metsästäjä jatkoi jahtipäivää itsekseen.

Ilmakuvien perusteella on totta, että Pellossa valtionmailla hakkuita on tehty selvästi idän metsiä enemmän. Myös esimerkiksi Kolarin eteläosissa Hanhirovan ja Etelälaen alueella on paljon hakkuualaa, toisaalta Kolarin Porovaa-roissa sekä Vaattojärven länsipuolen valtionmailla avoalaa on vähemmän, ja ne muistuttavat idän kohteita. Kittilän Kapustaselän ja Itä-Lapin kohteiden hakkuualat vaikuttavat myös olevan keskenään samankaltaisia.

Itäkairan etuna on monilukuisemmat erämaa-alueet, kuten Kemihaara ja Tuntsa. Lännessä vastaavanlaista aluetta on vaikkapa Kittilässä ja Enontekiöllä Puljun erämaa-alueella.

Koira jää autoon

Akon meno näyttää vaikealta. Ville Ekonoja pysäyttää koiran. Rinta ja vatsanalue ovat suurten lumipallojen peitossa. Kai-

naloissa lumipaakut painavat niin, ettei koira pysty kävelemään normaalisti.

Ekonoja puhdistaa koiran. Se jatkaa työtään ja palaa hetken päästä samanlaisena lumiukkona takaisin. Uusi puhdistus ja matka jatkuu. Pian koira pomppii paikalle entistä surullisemman näköisenä lumiukkona.

– Voi koirariepu sinua, Ekonoja harmittelee.

Setterin karva kerää usein lunta, mutta tällaista paakkuuntumista emme ole kukaan ennen nähneet. Kosteaa, mutta pölyävä lumi on ilmeisesti huonoin mahdollinen yhdistelmä setterin hienolle karvalle.

– Kyllä me lähetään Ako lumen sulatteleeseen, Ekonoja toteaa ja kääntelee sivakat kohti autoa.

Ako jää autoon viltilleen jyrsimään jäitä turkistaan. Ekonoja vaihtaa jahtimuotoa. Koska meillä on mukana myös kivääri, päätämme hiihtää latvalintua tänä armon vuonna, kun jahtimuoto on pidennetyn pyynnin takia kerrankin mahdollista.

Vuonna 2018 maa- ja metsätalousministeriön asettama metsästysaika jatkoi teeren, pyyn ja metson metsästystä totutusta. Kun aiemmin kanalintua jahdattiin 10. syyskuuta ja 31. lokakuuta välisellä ajalla, nyt jahtia riittää 10. joulukuuta asti alueilla, missä kanta kestää metsästyksen eikä rajoituksiin ole tarvetta. Lisäksi asetus sallii urosteeren ja -metson metsästyksen 10.–31. tammikuuta. Tänä vuonna tammikuun jahtiin ei herunut ministeriöltä lupaa.

– Tämä jahti loppuu juuri, kun se vasta on alkamassa, Ekonoja sanoo ja lähtee

Metso karkaa haukulta usein metsästäjän yli aivan matalalta. Silkasta mielenkiinnosta vilkaisee, kuka peijooni sen syyspäivää häiritsee.

kapuamaan ylemmäs vaaraan. Lakimetsässä näkyvyys on alarinteen tiheitä talousmetsiä parempi. Ehkä siellä saamme metson kiikariin.

Ekonoja ei laittaisi rahojaan likoon saaliin puolesta. Hän on kulkenut metsällä pikku-nassikasta asti, ja vain harvoin hän on nähnyt metson latvassa hakomassa. Ekonojan mukaan syynä on metsien peitteisyys ja se, että nuorissa metsissä metsot eivät edes nouse puuhun hakomaan. Hänen havaintojensa mukaan ne tallustavat hangella ja kurkottelevat siitä alaoksien neulasia suuhunsa.

Hankala pyyntiaika

Talvijahdin vaikeus näkyy Metsähallituksen saalistilastoissakin. Metsähallituksen ylitarkastaja **Ahti Putaala** kertoo, että saalisilmoitusten perusteella jatkettujen metsästysajan aikana marras-joulukuun metsosaalis oli vain viisi prosenttia syksyn kokonaissaaliista. Syyskuun ensimmäisellä jahtiviikolla ammuttiin seitsemän kertaa enemmän metsoja kuin marras-joulukuussa.

Putaan mukaan luvut kertovat siitä, että jahti on kestäväällä pohjalla. Maalailut uhkakuvat pidennetyn jahdin vaikutuksista eivät toteutuneet. Päinvastoin Putaalan mukaan voidaan jopa spekuloida sillä, voisiko jatkettu jahti säästää lintuja. Jos metsästäjät siirtäisivät jahtireissujaan myöhemmäksi, vähenisi metsästyspaine niiltä alkupään viikoilta, joina pyynti on tehokkaampaa.

Metsojen kokonaissaalis nousi edellisvuodesta suurin piirtein samassa suhteessa kuin metsokanta eli noin 30–40 prosenttia. Syksyllä 2018 valtion maille luvan ostaneet metsästäjät ampuivat vaajat 5 000 metsoa. Vuonna 2017 luku oli alle 3 000 lintua. Keskimäärin metsästäjät verottavat metsokannasta syksyn aikana kolme prosenttia.

Ekonojan kaltaisten paikallisten saaliita ei ole luvussa mukana, mutta myös hän tietää kokemuksesta, että reppu täytetään riistalla syyskuussa. Syksyn edetessä saalis vähenee, ja talvella tarvitaan jo tuuriakin.

– Kuka sen metton täältä ottaa. Toivontonta on, Ekonoja puuskahtaa.

Vaikka jahtiaika melkein tuplaantui, lintukannat paranivat ja varsinkin metsolla pyyhkii hyvin, ei jahtimahdollisuuksien paraneminen juuri näkynyt lupien myynnissä. Pasi Kamulan mukaan lintulupia myytiin syksyllä 2018 vain 20 prosenttia enemmän kuin edellisenä vuonna, yhteensä 120 000 vuorokautta. Huippuvuonna 2003 myytiin kymmenen tuhatta lupaa enemmän, vaikka jahtiaika oli reilusti lyhyempi.

Yllättävä saalis

Saavutamme vaaran laen. Puut muuttuvat käyräselkäisiksi vanhuksiksi.

Koppelo on marssinut hangella, pyrkäntänyt sitten jäljen päästä lentoon. Ehkä se pakeni meitä. Ekonoja tutkii jälkiä. Tämäkin on hakanut maasta alaoksia.

Ekonoja pysähtyy katsomaan tuttua maisemaa. Alla siintää lumipeitteinen järvi, joka vielä viikko sitten oli keskeltä sula. Vastapäisessä vaarassa on laajahko avohakkuu, jonka keskellä törröttää säästöpuuryhmiä.

Ekonoja kopistelee kelokantoja. Se on merkki siitä, että kohta nuuhkitaan palavaa tervasta. Metsästäjä pyyhältää puunhakuun. Kohta kuuluu vihellys. Sitten pamahtaa haulikko.

Ville Ekonoja palaa puunhakumatkaltaan ilman puita jänistä roikottaen. Hän osoittelee haulikollaan alarinteeseen ja kertoo, miten yllättävästi eteen tullut jahtitilanne oikein etenikään.

Avara vaaranlaki tuntuu vähän oudolta jäniksen päivämakuupaikaksi, mutta Ekon-

Vaara antoi hihtäjälle lahjan. Hiljainen latvalinnustus vaihtui jäniksen pyyntiin.

Ville Ekonoja syöttää näädänraudat jäniksen verellä ja sisälmyksillä. Rautakotelon päähän tulee havuja, jotta linnut eivät tunge itseään rautoihin.

oja tietää vanhastaan, että huippu vetää jänöjä puoleensa.

Kausi on ohi

Tuntuu aivan kuin lyhyt kaamospäivä jo hämärtäisi, kun jätämme nuotion taaksemme. Olemme paistelleet tulilla lintukauden päätösmakkarat, turisseet pyynneistä, koirista ja elämästä. Tuskin olemme hiihtäneet sataa metriä, kun törmäämme vereksen jäniksen jälkeen. To-teamme, että se on sama otus, jonka takajalat pilkottavat nyt Ekonojan repusta. Vieterikinttu ei hypännyt Ekonojan eteen makuulta vaan loikki omia aikojaan ampumahollille.

Erikoinen sattumus. Todellinen metsän lahja.

Ekonoja uskoo, että jänis tuli uteliaisuuttaan kurkkimaan, keitä täällä on. Ekonoja on pannut merkille, että kun metso karkaa haukulta, se lentää usein metsästäjän yli aivan matalalta. Ekonojan mukaan se ei ole vahinko, vaan lintu tekee sen tahallaan. Silkasta mielenkiinnosta vilkaisee, kuka peijooni sen syyspäivää häiritsee.

Ekonoja johdattaa partion alas vaaralta, läpi haavikon tiheään puronvarteen. Kuudessa on näädänpönttö ja sen sisällä viritetyt raudat. Tästä pöntöstä hän on saanut vuosien varrella monet näädät.

Ekonoja suolistaa jäniksen, tipottelee maksoittunutta verta pönttöön ja sen suulle, ja laittaa sisälmykset syötiksi.

– Tämä on paras syötti minkä tiedän. Parempi kuin orava.

Näädänpyynti on Ekonojan talviharastus, hyvä syy odottaa viikonloppua, kun muut jahdit loppuvat. Hän kiertää Akon kanssa viiden pöntön kierroksen hiihtämällä. Matkaa kertyy kymmenen kilometriä.

Tarvomme raskaassa hiihtokelissä, Ekonoja kertoo tarinoitaan. Hänelle metsä kuulostaa olevan henki ja elämä, maailman tärkein paikka, jonka tapahtumissa on aina mukana ripaus mystiikkaa.

Kun nousemme metsätielle, illankähmä värittää Länsikairaa sinen sävyihin. Kanalintukausi 2018 on valmiiksi samoiltu, eikä viimeinen jahtipäiväkään mennyt pelkäksi ulkoiluksi. Latvaukkoa etsittiin, lahjapupu saatiin.

Eräluvut.fi Länsi-Lappi

Melkein miljoona hehtaaria jahdattavaa

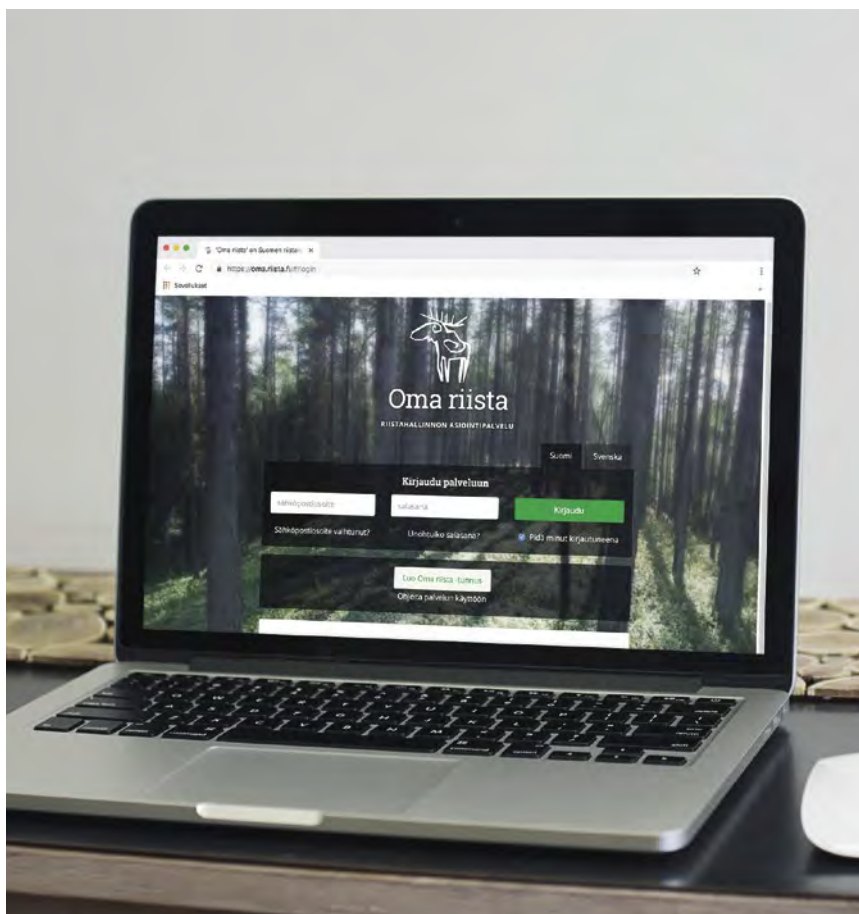
Metsähallitus myy metsästyslupia Länsi-Lappiin kaikkiaan 893 965 hehtaarin alueelle.

Keminmaa-Simossa on 79 600 hehtaaria ja **Tervolassa** 29 620 hehtaaria metsästysaluetta.

Ylitorniolta löytyy 45 380 hehtaaria valtion metsää, **Pellosta** 71 640 hehtaaria.

Kolarin lupa-alue käsittää 150 320 hehtaaria.

Kittilä on jaettu kolmeen osaan. **Pokka-Pulju** lupa-alue käsittää 226 975 hehtaaria, **Levi** 203 780 hehtaaria ja **Maunu** 86 650 hehtaaria.

Metsähallituksen luvat Oma riista -palveluun

Metsähallituksen luvat alkavat näkyä Oma riista -palvelussa syksyllä 2019. Kun metsästäjä täyttää lupahakemukseen metsästäjänumeronsa, lupa tulee näkyviin myös Oma riista -palveluun.

Kun metsästäjät hankkivat erälupia kavereilleen Eräluvut-verkkokaupassa tai palvelunumerossa, kannattaa myös kavereiden metsästäjänumerot kysyä etukäteen muiden yhteystietojen ja syntymäajan lisäksi.

Jatkossa metsästäjät saavat siis metsästyskortin ja Metsähallituksen luvat samaan palveluun. Metsästyslupa-alueiden rajat palvelussa näkyvätkin jo.

Metson soitimia tiedossa jo 2 500

Metso soi valtion mailla ahkerasti. Metsäsuunnittelijat tarkastavat keväisin satoja soitimia ja tallentavat ne paikkatietojärjestelmään. Soitimet otetaan huomioon metsätalouden suunnittelussa. Alue säilytetään metsolle sopivan peitteisenä.

Suunnittelijat kirjaavat soitimen tarkan paikan ja metsojen määrän. Jos soidinpaikalla ei havaita toimintaa kolmeen vuoteen, se poistetaan järjestelmästä.

“Metson soidinalueilla on erityisasema riistan elinympäristöjen hoidossa. Tiheiköt yhdistettynä sopivan harvaan puustoon ovat tärkeä osa metsolle suotuisaa elinympäristöä”, kestävä kehityksen päällikkö **Antti Otsamo** Metsähallituksesta sanoo.

Saalispalautte uudistuu

Metsähallituksen saalispalautte uudistuu syksyksi 2019. Jatkossa metsästäjät saavat metsästyslupansa alkamisajankohdan henkilökohtaisen linkin sähköpostiinsa. Linkistä pääsee täydentämään saalispalautettaan koko luvan keston ajan. Tietoja voi täydentää myös jälkikäteen.

Mikäli sähköposti katoaa, saalispalautteen voi antaa myös Eräluvut-verkkokaupan kautta. Kun metsästäjä kirjautuu verkkokauppaan, näkyy hänen tiedoissaan linkki henkilökohtaiseen saalispalautteeseen. Verkkokaupan tiedoissa näkyy, onko saalispalautte kustakin luvasta jo annettu vai onko se vielä avoimena.

Kaikilla metsästäjillä ei ole aktiivista sähköpostia. Niinpä saalispalautteen voi antaa myös Eräluvut.fi-sivuston kautta osoitteessa www.eraluvat.fi/saalis-palautte

Metsästyksen kiintiöpäätökset on julkaistu

Metsähallitus on päättänyt metsästyksen kiintiöistä vuosille 2019–2022. Kiintiöpäätökseen voi tutustua Eräluvut.fi-sivustolla.

Päätöksessä erätalousjohtaja ratkaisee, kuinka paljon eri alueilla voi enintään olla metsästyslupia voimassa.

ERÄVALVONTA

Metsästäjien rikokset vähenivät

Metsästäjien lainkuuliaisuus on kohentunut. Viime vuonna enää 3,7 prosenttia tarkastetuista metsästäjistä oli liikkeellä ilman lupia tai syyllistyi muihin rikkeisiin. Vuonna 2010 vastaava luku oli 7,9 prosenttia. Tiedot selviävät Metsähallituksen julkaisemasta erävalvontaraportista.

Metsähallituksen erävalvonta puuttui viime vuonna suurpetojen häirintään tai epäilyihin laittomiin tappoihin sekä valvoi laillista suurpetojen pyyntiä. Tutkintaan eteni kolme törkeää metsästysrikosta, joista kaksi paljastui laillisen karhunpyynnin yhteydessä. Yksi tapaus liittyi karhun laittomaan tappoon.

Myös maastoliikenteen laillisuus koheni edellisvuosista. Silti joka viides (18 %) tarkastettu kelkkailija tai mönkijän käyttäjä syyllistyi rikkeeseen. Vuonna 2016 vastaava luku oli 26 prosenttia.

Metsähallituksen erävalvonnasta vastaavat erävalvonnan ylitarkastaja ja 11 erätarkastajaa. He tekevät yhteistyötä poliisin, rajavartiolaitoksen ja tullin kanssa. Sesonkikautena erävalvontaa vahvistetaan lisävoimin.

Autiotuvat ovat vaeltajia varten

Suomen 250 autiotupaa ovat jalkaisin, hiihtäen tai muuten omin voimin liikkuvia varten. Kaupalliset ryhmät tai moottorein liikkuvat yöpyvät sen sijaan teltoissa tai varaustuvissa.

Tosiasiallinen asuinpaikka ratkaisee kotikunnan

Kotikunnalla on ratkaiseva merkitys metsästys- ja kalastusoikeuksiin. Esimerkiksi Pohjois-Suomessa, metsästyslain 8 §:n osoittamalla alueella, kuntalaiset voivat metsästää maksutta valtion alueilla omassa kotikunnassaan. Kotikuntalain mukaan kotikunta on henkilön tosiasiallinen asuinpaikka. Kirjojen siirtäminen eli ilmoitus maistraattiin ei siis välttämättä riitä kotikunnan vaihtamiseksi. Ihmisellä on kotikuntaan kiinteä yhteys: esimerkiksi perhe, työ, koti tai hoitosuhde.

Suomalaiset viettävät erällä yli 2 miljoonaa päivää

Suomalaisilla on ainutlaatuiset mahdollisuudet metsästä ja kalastaa myös ilmaiseksi, selviää Metsähallituksen kokoamasta selvityksestä. Pelkästään valtion alueilla harrastetaan metsästystä ja kalastusta 1,5 miljoonaa päivää joka vuosi ilmaisilla tai edullisilla oikeuksilla. Lisäksi valtion alueille eräluvan hankkineet metsästäjät ja kalastajat viettävät harrastuksensa parissa vuosittain noin 500 000 vuorokautta.

Metsähallitus selvitti ensimmäistä kertaa valtion alueiden eränkävynnin kokonaismääriä. Selvitys perustuu Luonnonvarakeskuksen, Suomen riistakeskuksen ja Metsähallituksen aikaisempiin aineistoihin.

Hirvisaaliista ilmoitus kolmessa päivässä

Metsähallituksen alueluvan saaneet hirtiseurueet ilmoittavat jokaisesta kaadosta jatkossa kolmen vuorokauden sisään. Muutos koskee yli tuhatta seuruetta. Kaadosta voi ilmoittaa Oma riista-palvelun kautta.

Villisikoja voi pyytää valtion mailla

Villisikoja voi pyytää valtion mailla, mikäli on saanut alueelle hirvenmetsästyksen alueluvan tai jonkin pienriistaluvan. Villisikaa voi pyytää valtion mailla myös, jos on vuokrannut alueen metsästysoikeuden.

Suurpedot.fi opettaa kohtaamaan pedon

Suurpedot.fi-sivustolta voi opiskella suurpetojen kohtaamista. Asiantuntijat ovat koonneet sivustolle vinkkejä siitä, kuinka kannattaa toimia eri tilanteissa, kun vastaan kävelee karhu, susi, ilves tai ahma.

Tähän kuvaan tarvittiin

3 LUPAA JA 3 LAUSUNTO

 Tuomo Pirttimaa Hannu Huttu

Pentukarhu työntää kuononsa ensimmäistä kertaa keväeseen. Emo on jo menossa pois.

Mitä tarvittiin, että valokuvaaja **Hannu Huttu** sai vangittua harvinaisen hetken? Huttu oli saanut syksyllä 2017 vinkin suomussalmelaiselta hirvenmetsästäjältä, jonka karjalankarhukoira oli haukkunut mättääseen. Talven tultua Huttu kävi varovaisesti tarkistamassa, oliko karhu asettunut pesään. Pesä oli asuttu ja Huttu otti siitä itselleen kuvausprojektin: Liiketunnistimien avulla kuvataan keväinen pesästään nouseva karhu.

Rajavyöhykkeellä olevan pesän kuvaaminen tarkoitti monen luvan hakemista. Oli hankittava maanomistajan, eli Metsähallituksen, lupa kameroiden käyttämiseen. Rajavartiostolta tarvittiin lupa vyöhykkeellä liikkumiseen ja valokuvaamiseen. Heti projektin alussa Huttu päätti kuvata pesää myös kuvaushelikopterilla,

dronella. Senkin lennättäminen valtakunnan rajan vieressä vaati erikoisluvan.

Metsähallituksen kuvauslupa tuli loppujen lopuksi muutamassa päivässä, mutta se ei ollut itsestään selvää. Esimerkiksi riistakameroiden käytöstä metsästysalueilla on ollut tarkka linjaus, ja lupa maksaisi 40 euroa. Nyt oltiin rajavyöhykkeellä ja käytettiin liiketunnistinlaukaisua järjestelmäkamerassa, joten tarvittiin lausunto ja yli sadan euron lupa Metsähallituksen Kiinteistökehitykseltä.

– Metsähallitus kysyi karhujen pesäkuvaamislupa lausunnon paliskunnalta. Heillä ei ollut asiaan huomautettavaa.

Dronen lennättäminen rajavyöhykkeellä oli oma lupaviidakkonsa. Rajasta 15 kilometrin sisällä lennettäessä ollaan ADIZ-vyöhykkeellä, jossa jokaiselta lennosta on tehtävä lennonjohdolle lentosuunnitelma. Se onnistuu sähköisesti netissä. Huomattavasti tiukempi

on rajasta kolmeen kilometriin ulottuva EFR100-rajoitusalue. Sille vaaditaan aina poikkeuslupa Puolustusvoimilta, joka informoi asiasta Rajavartiolaitosta.

Tämänkin poikkeusluvan Hannu Huttu sai. Jälkeenpäin hän kuuli, ettei sen myöntäminen ole mitenkään automaattista.

Kun luvat olivat kunnossa, Huttu kävi helmi-maaliskuun vaihteessa asentamassa kamerat kuvaamaan mahdollisimman varovasti ja karhuja häiritsemättä.

Karhuemo tuli ulos pesästä vuoden ikäiset pennut perässään lopulta huhtikuun 10. päivän iltana. Riistakamera, jonka piti olla toimintavarmin laite, oli hyytynyt, eikä tapauksesta tullut videoita. Järjestelmäkamerat toimivat ja raputtelivat Hutulle kuvat karhuemon ja kahden poikasen talven päättymisestä.

Tarinalla oli onnellinen loppu: pitkä projekti tuotti hedelmää.

Merimetsot

saivat uuden vihollisen

Perämeren saarelta löytyi kuolleita merimetsoja. Paljastui, että lintuja oli hävinnyt kokonaisia yhdyskuntia. Mikä ne tappoi?

  Antti J. Leinonen

Vartija on löytänyt saarelta kallon. Tässäkö johtolanka?

Kruunien luonnonsuojelualueen vartijan **Kyösti Juolan** vene lipuu kohti Pohjanlettoa, Ulkokruunin pohjoispuolella Perämerellä. Käymme katsomassa, mitä kuuluu saaren merimetsoyhdyskunnalle.

– Muistelen, että ne tulivat tänne vuosituhannen vaihteen paikkeilla. Kanta oli suurimmillaan vuonna 2008, jolloin pesiä oli yli kaksisataa, Juola muistelee.

Pohjanletton yhdyskunta oli ensimmäinen Perämerellä. Aluksi linnut olivat pesineet pääsaarella mutta muuttaneet sitten Kakkoskarvoksi kutsuttuun saareen.

Merikotka lehahtaa siivilleen Pohjanletton keskimmäiseltä saarelta Ykköskarvolta, ja yksittäisiä merimetsoja lentelee ohi veneen, mutta pesimäsaari Kakkoskarvo näyttää hiljaiselta. Juola päättää käydä katsomassa.

Kivien lomassa on korsista ja risuista rakennettuja pesiä, ja joihinkin pesiin on kelvannut rakennusmateriaaliksi rantaan huuhtoutuneita muoviroskia, kuten köydenpätkiä.

Rannassa haisee niin, että on vaikea hengittää. Syykin selviää: Heti ensimmäisillä kivillä lojuu merimetson raato. Pienen kävelyn jälkeen saamme luvuksi 15

raatoa. Tarkastamme myös muut saaret ja saamme saldoksi yhteensä 23 haisevaa ja puhtaaksi kaluttua merimetsoa.

Hiekalla lojuvan merimetson ympärillä on merikotkan jälkiä.

Raatoja tutkittavaksi

Tämä arvoitus täytyy selvittää. Kyösti Juola ottaa mukaansa seitsemän kuolutta lintua ja toimittaa ne tutkittavaksi poliisille ja Ruokavirastolle. Vastaus tulee kuukauden kuluttua.

“Näytteenä oli seitsemän merimetson jäännöksiä. Kaikki linnut olivat olleet pitkään kuolleina ja kaikki pehmytkudokset olivat hävinneet. Jäljellä oli kuivia luita ja sulkia. Vain yhdessä oli pää jäljellä. Kolmesta linnusta oli jäljellä vain rintalasta ja muutama muu luu. Luissa ei todettu spesifejä patologisia löydöksiä. Joissakin rintalastoissa oli pieniä painaumavaurioita, jotka saattoivat olla nokan tai hampaan tekemiä. Jäljistä ei voinut päätellä, olivatko ne syntyneet linnun elinaikana. Lintujen jäänteistä otettiin röntgenkuvat. Kuvissa ei todettu mitään ampumiseen viittaavia jälkiä (hauleja, luodin siruja).”

Koska lintuja ei ollut ammuttu, vanhempi konstaapeli **Erkki Keränen** Oulun poliisista ilmoittaa, että tutkinta mahdollisesta rikoksesta päätetään.

Taustalla joukkosaalistus

Vaikka tiedossa on, että merimetsosta eivät kaikki pidä ja kiusaus luvattomaan kannan harvennukseen voi olla kohtalaisen suuri, syytä on haettava muualta. Oliko merikotka löytänyt saarelta uuden saalistus- ja ruokailukohteen?

Tutkija **Pekka Rusanen** Suomen ympäristökeskuksesta vahvistaa epäilyn. Merimetsolle on löytynyt luonnollinen vihollinen.

–Merikotkan saalistuspaine merimetson pesimäyhdyskuntia kohtaan on kasvanut jatkuvasti erityisesti 2010-luvulla. Voidaan arvioida, että yli puolet yhdyskunnista on sellaisia, joita merikotkat verottavat tällä hetkellä.

Rusasen mukaan pesimättömien esikuisten merikotkien harjoittama joukkosaalistus on johtanut ulkosaariston yhdyskuntien häviämiseen. Merikotkat ovat erikoistuneet merimetsoihin erityisesti Saaristomerellä ja läntisellä Suomenlahdella.

Kyösti Juola kerää kuolleet merimetsot ja toimittaa ne tutkittavaksi.

ITÄKAIRAN METSOMIES

✍️ Kimmo Pöri 📷 Teuvo Hietajärvi ja Kimmo Pöri

Kemijärveläinen Teuvo Hietajärvi tunnetaan Lapissa mettomiehenä. Metsästys on vanhemmiten vaihtunut luontokuvaukseen. Itäkairassa huurremetson löytää tunturista.

Jos joku, niin Teuvo Hietajärvi tietää, mistä metso löytyy. Hän on etsinyt niitä myös työkseen.

Sallassa sijaitsevan Värriön tutkimusaseman leivissä vuosikymmeniä työskennellyt Hietajärvi kertoo pyydystäneensä työtovereidensä kanssa tutkimustarkoituksessa yli kolmesataa riekkoa sekä liki sata metsoa.

Värriön luonto kasveineen ja eläimineen on tullut Hietajärvelle tutuksi, mutta erityisen hyvin hän tuntee metsojen elinalueet.

– Soidinpaikkoja on puistossa puolenkymmentä, Hietajärvi laskee.

Huurremetsoja ei ole tarvinnut yleensä kaukaa hakea. Niitä hän on löytänyt vuodesta toiseen tammi–helmikuussa yleensä samojen tuntureiden rinteiltä.

– Rämeitä ei täällä ole, joten metsot etsivät kitukasvuisia mäntyjä ylempää tuntureilta.

Useimmiten Hietajärvi liikkuu työssään moottorikelkalla mutta toisinaan myös sukilla. Erilaiset riistalaskennat tehdään edelleen pääsääntöisesti ilman konevoimia.

Ilmakehä kiinnostaa

Työnkuva on vuosikymmenien aikana vaihdellut, mutta luontohavaintojen kirjaaminen ja dokumentointi on aina ollut tärkeä osa sitä.

– Ilmakehä tutkimus on ollut viime vuosina tärkein työllistäjä, Hietajärvi kertoo.

Suurpetojen liikkeiden seuraaminen on sekin ollut keskeinen osa työtehtäviä viime vuosiin saakka. Samalla on tullut löydettyä petojen tappamien porojen raatoja.

– Poromiehet ovat tyytyväisiä, kun ilmoitamme niistä heille.

Pelkästään näätien perässä hän laskee hiihtäneensä vuosien varrella viitisen tuhatta kilometriä selvittääkseen eläimen ruokavaliota ja päiväpiilopaikkoja.

Tieteen tekemiselle pyhitetty, Helsingin yliopiston isännöimä Värriön luonnonpuisto on ja pysyy suljettuna muilta ulkopuolisilta kuin tutkijoilta, poromiehiä lukuun ottamatta. Metsästä siellä eivät saa edes paikalliset asukkaat. He voivat tosin marjastaa ja sienestää puiston alueella.

– Esimerkiksi luontokuvaus ei ole riittävä syy saada liikkumislupia, Hietajärvi tarkentaa.

Karhuja ja villipeuroja

Hietajärvi on niitä harvoja suomalaisia, jotka ovat päässeet liikkumaan ja kuvaamaan melko vapaasti rajantakaisen Saariselän alueella. Venäjän kielen taidosta on ollut suurta hyötyä.

– Siellä olen päässyt näkemään ja kuvaamaan tunturissa marjastavia karhuja sekä komeasarvisia villipeuroja.

Yksi selkeä ero on maastossa rajan takana: jäkäläköt hohtavat sillä puolella valkoisina.

Kuka? Teuvo Hietajärvi

Työskentelee tutkimusteknikkona Helsingin yliopiston Värriön asemalla.

Hietajärven kuviin ja teksteihin voi tutustua Värriön luontopäiväkirjassa osoitteesta

www.varrio.blogspot.com

Puolitoista vuotta sitten Hietajärvi julkaisi omiin teksteihin ja kuviin perustuvan kirjan, joka kertoo Itä-Lapin viimeisistä todellisista erämaista ja ennen kaikkea metsosta. *”Erämaa elää – metson mukana Itä-Lapin kairoissa”*.

Näin METSÄSTÄJÄN LEIRI tehdään oikein

Jarmo Huovinen löysi metsästä karut leirin jäänteet: kelojen polttoa, puiden ammuskelua ja roskaamista. Nyt hän näyttää, kuinka asennosta ei jää jälkiä.

 Tuomo Pirttimaa

Tuostako se tulee keskisalko? Murhisalon kuusikossa makaa tyvestä lahonnut, maahan kaatunut ranteenvahvuinen ranka. Se on kuin tehty kannattelemaan laavukangasta eli louetta.

Jarmo Huovinen poimii rangan ja sipaisee oksantapit pois muutamalla kirveen pyyhkäisyllä. Miehen katse alkaa hakea oikeaa paikkaa. Sitä varten kannattaa pyöriä muutama minuutti, siinä elellään puoli vuorokautta, seuraavaan aamuun saakka.

Kahden kuusen välistä löytyy sopiva kohta. Puut ovat laavukankaan mitan päässä toisistaan, pohja on tasainen, eikä sammaleen alla ole kiviä. Jarmo nappaa kuusista muutaman kuivan oksan pois ja kiinnittää keskisaloon vaakasuoraan puiden väliin. Toinen pää tarttuu paikalleen kiristysihhalla, toinen pää repun pohjalta kaivellulla narulla.

Siihen louekangas päälle ja nurkistaan kiinni kuivista kuusenoksista tehdyillä tiukuilla maahan, sitä tukevammin, mitä navakampaa tuulta on tiedossa.

Ja katso, erästäjän asumus on valmis.

– En minä tätä tämän kummemmin tekisi, Huovinen sanoo.

– Syksyllä kyse ei ole mistään muusta kuin että on sateensuoja pään päällä.

Tällaisen yöasennon tekee vaikka kevytpressusta. Tämä louekangas on leikattu muotoon, jolla se on mahdollista pystyttää myös yhden maahan vinosti isketyn kepin varaan, jolloin sen takaosa on tuulta päin ja antaa tuulensuojan.

Toisenlainen esimerkki

Niinpä niin, mutta meitä on moneen junaan. Edellisenä syksynä Jarmo Huovinen sattui linnunmetsästysaikaan hiekan erilaisen leiripaikan jäljille.

– Keskisalko oli laitettu paikalleen koalamalla se eläviin puihin. Keskisalkoa vasten oli ladottu kymmenkunta ympäristöstä kaadettua nelimetristä mäntyä.

Tämä kaikki oli luonnollisesti jätetty paikoilleen, kun asentopaikasta oli yön jälkeen lähdetty. Paikka oli muutenkin tekijöidensä näköinen. Kaikki roskat oli jätetty jälkeen, osa nuotion pohjalle, osa maastoon leirin ympärille. Tavaraa oli il-

tapäivälehdistä punaviinipönttöihin ja oluttölkkeihin.

Tolkuttoman ison kelsonuotion polttaminen ei ollut riittänyt iltaviihteeksi. Jossain vaiheessa oli pitänyt päästä kokeilemaan karkeiden haulien tehoa: kymmensenttisiä nuoria mäntyjä oli ammuskeltu tyvestä poikki.

Kotiselkonen

Tätä kertoessa Jarmolla naama punettu pykälän verran vielä vuosi leirin löytämisen jälkeen.

– Minun ymmärrykseen tuollainen ei mene mitenkään.

Tuohtumusta lisää se, missä nyt ollaan: Suomussalmen Murhialolla, vanhojen metsien suojelualueella, Jarmon kotikylän Kuivajärven vieressä. Tälle selkoselle vienkankarjalaiset Huoviset ovat suunnanneet särpimen hakuun sukupolvi toisensa perään, linnunmetsästyksen ja syyskalan pyyntiin.

Ja niin suuntaavat edelleen. Jyväskylään töiden perässä asettunut Jarmo ajaa syksyisin joka viikonloppu kotiseudulle. Alkusyöksystä hän tulee lintujen ja myöhemmin hirvien pyyntiin. Hänelle koko selkonen on kotimetsää, jonne palataan aina uudelleen.

On itsestään selvää, että metsässä ollaan siististi, siivotaan jäljet ja eletään niin, että on mukava tulla seuraavankin kerran.

Seuraavana aamuna leirin teon jälkeen Jarmo kerää tavarat kasaan, nostaa keskisaloon ja liepeiden kiinnityskepit kuusen juurelle.

– Siinä ne ovat valmiina ja käytettävissä, jos tähän tulee seuraava kulkija.

Tai itse ensi syksynä uudestaan.

Eräluvut.fi

Alueella voi metsästä pienriistaluvulla **5604 Itä-Suomussalmi**.

Alue on erähistoriakohdetta nimeltä Itkijänaisten erämaa.

Lue lisää historiasta
www.eraluvut.fi/erahistoria

Mitä metsästäjä saa tehdä ja mitä ei?

Jokamiehenoikeus sallii Suomessa lyhyen leirytyksen riippumatta siitä, kuka maan omistaa. Tähän sisältyy vaatimus harmittomuudesta: oikeutta ei saa käyttää niin, että siitä on haittaa tai häiriötä.

Nuotio oksista ja hakkuutähteistä

- Tulen tekemiseen jokamiehenoikeus ei anna lupaa.
- Metsähallituksen metsästysalueilla saa kuitenkin tehdä tulen oksista ja hakkuutähteistä.
- Tulta ei saa tehdä Metsähallituksen tielle tai teialueelle.
- Kelojen kaataminen on kiellettyä, samoin elävien puiden vahingoittaminen.

Marjojen ja sienten keruu on vapaata

Jokamiehenoikeus sallii marjojen ja sienien keräämisen maanomistajasta riippumatta.

Luonnontuotelupa muuhun keruuseen

Metsähallituksen monikäyttömetsiin voi hankkia luonnontuoteluvan muuhun keruuseen. Monikäyttömetsät näkyvät [Retkikartta.fi](https://www.retkikartta.fi)-palvelussa. Lupa ei koske luonnonsuojelualueita.

Luonnontuoteluvalla voi kerätä:

- kuusenkerkkiä
- pakurikäppää
- koivunlehtiä
- lehtipuiden oksia esim. vastoja ja kerppuja varten
- pihkaa
- sammalia
- havuja

Näin hankit luonnontuoteluvan

Luvan voi hankkia kätevästi kännykällä automaattinumeroista. Maksu veloiteetaan puhelinlaskusta.

Kolmen kuukauden lupa maksaa 24,95€. Sillä tuotteiden suurin keräysmäärä on 50 kiloa tai 200 litraa. Kolmen kuukauden luvan saa soittamalla numeroon 0600 551 665.

Vuosilupa maksaa 49,90€, ja sillä suurin keräysmäärä on 200 kiloa tai 800 litraa. Vuoden lupa ostetaan numerosta 0600 551 666

Enontekiön ja Inarin kuntiin on omat luonnontuotelupansa. Ne antavat mahdollisuuden polttopuun tekemiseen tai vaikkapa laattakivien ottamiseen Metsähallituksen mailta.

Lisätietoa löytyy osoitteesta:

www.metsa.fi/luonnontuoteluvat

Kasken ensimmäinen metsäsyksy

Seurasimme Heikkosen perheen tulokkaan kasvua. Lyhytkarvainen saksanseisoja Kaski, Charleswood Xonja, osoitti luontaisia kykyjä. Kärsivällinen koulutus ja ohjaus voivat tehdä siitä hyvän metsäkoiran.

✍️ Hannele Lamusuo 📷 Vesa Ranta

Kaski on nuorin Heikkosten kolmesta saksanseisojasta. Äiti **Tanja Heikkonen** kantaa vastuun viime vuoden helmikuussa syntyneen pennun koulutuksesta. 14-vuotias **Vilma**-tytär tukee koulutuksessa ja on innokas näyttelyhandleri.

– Pyrkimys riistalle on oltava jossain pennun pääkopassa, ei tästä muutoin tulisi mitään. Uskon myös, että koiran perimässä on se, että se osaa kantaa lintua hyvin, Tanja sanoo.

Metsäkanalintukauden alkaessa Kaski oli seitsenkuinen. Metsä oli sille valtaisa innostuksen kohde ja hajut huumaavia. Maltti oli vielä välillä pennulla kateissa, mutta ohjaajan lähellä se pysyi.

– Hyvin se kulkee ja kuuntelee. Ensimmäisessä lintukohtauksessa se juoksi päin ukkoteertä. Lintu lähti lentoon, Kaski katsoi sitä ja pysähtyi. Kun kutsuin, se tuli heti luo. Hyvä alku siis. Seisonta pennulla oli vielä syyskuussa hukassa. Muutamien lintukohtaamisten perusteella Tanja on tyytyväinen, että Kaskella on riittävästi röyhkeyttä mennä linnun lähelle.

– Vaikkei se vielä loppusyksyn aikana alkaisi seisoa, sen perimässä on kuitenkin kunnioitus lintua kohtaan. Siitä on hyvä jatkaa.

Luottamusta ja kunnioitusta

Kaski elää neljän koiran laumassa. 7-vuotiaat suomenajokoira Ajo ja saksanseisoja Ruuti pitävät komentoa, ja kaksivuotiaasta Roudasta Kaski on saanut painikaverin. Pennun ensimmäiset kuukaudet olivat tärkeiden perusasioiden oppimista ja mukanaoloa perheen arjessa.

– Yhä mennään periaatteella katso, kuuntele ja opi. Rohkeasti se on elämään käynyt, 11-vuotiaana metsästyskortin suorittanut Vilma sanoo.

Tärkeintä on ollut saada pentuun kokaikainen hallinta ja opettaa ei-sanan merkitys kaikissa tilanteissa niin kotona, kylillä kuin metsälläkin.

– Keskinäinen luottamus ja kunnioitus on löytynyt, vaikka osaahan se edelleen olla pöyhö penikka. Mutta pitäähän sen sitä

vielä ollakin. Kun opetellaan, tehdään asiat kunnolla ja annetaan sen jälkeen pennun olla penikka – oli sitten kyseessä metsätreeni tai mukanaolo pojan pesistreneissä, Tanja sanoo.

Johdonmukaisuutta ja kärsivällisyyttä

Seisojan metsästystaitojen opettamisessa tärkeintä on johdonmukainen ohjaus ja kärsivällisyys: toistoja tarvitaan paljon. Koulutus on aloitettava pienistä palasista. Tärkeää on myös, että ohjaaja keskittyy nuoreen koiraan ja yhteiseen tekemiseen.

– Aloitimme syksyllä 10–15 minuutin metsälänkeillä, eikä pisinkään harjoitus kestä alussa puolta tuntia pitempään. Pysin siihen, että välillä rauhoitutaan, pitäähän sitä taukoakin osata pitää, Tanja kertoo.

Metsässä haku-komento saa Kasken säntäämään. Nenä työskentelee ja teeren haju on jo tuttu. Treenissä ohjaajan on oltava koko ajan läsnä.

– Alkusyksystä saatiin useita lintukontakteja. Jos siinä tilanteessa et ole läsnä tai olet hetkenkään myöhässä, tilanne on menetetty. Koira on saatava pysähtymään heti, se ei saa lähteä linnun perään. Yleensä lopetimme treenin siihen paikkaan, kun Kaski oli pysähtynyt.

Vilmalta kärsivällisyyttä on vaadittu ennen kaikkea siinä, että hänkin saisi koiran kunnioituksen itselleen.

– Kun äiti poistuu läheltä, Kaski alkaa höpötellä. En ole vielä saanut sitä täysin hallintaan.

"Tympiihän se välillä, kun Kaski ei suostu kuuntelemaan, mutta pitää vaan kärsivällisesti odottaa, että se oppii tottelemaan minuakin."

Mukavalta näyttää

Kaski kasvoi metsästyskaudella yhdessä Tanjan kanssa. Tanja ja Vilma, kuten myös perheen isä Toni Heikkonen, saivat myös saalista, koska kanalintukannat olivat Pulkkilassa paremmat kuin viiden viime vuoden aikana.

– Kun kannat ovat paremmat ja lintukontakteja on saatu, on ollut myös mukava harjoittaa nuorta koiraa, Tanja toteaa.

Kaksivuotiaaseen Routa-urokseen verrattuna Kaski on ollut helpompi ohjata.

tanava. Tanjan ja Vilman mukaan Kaskella on todella paljon enemmän miellyttämisen halua kuin vanhemmalla koiralla oli. Tulevaisuus näyttää siis hyvältä. Ensi syksynä Kaski todennäköisesti on jo ammattilaisena mukana jahdissa.

– Olisi mukava mennä ensi vuonna Junkkariin, Vilma toivoo.

Junkkari on Saksanseisojakerhon suurtapahtuma, joka järjestetään vuosittain. Katselmuksen tarkoituksena on nuorten koirien kokoaminen pentueittain

samaan kokeeseen niiden luontaisten metsästystaipumusten ja ulkomuotoominaisuuksien selvittämiseksi jalostustyötä varten.

Junkkariin ovat oikeutettuja osallistumaan kaikki tapahtumahetkellä 9–24 kuukauden ikäiset mannermaiset kana-koirat. Osallistua voi vain kerran.

Tanja (vas.) ja Vilma Heikkosen syksyyn kuului jahdin ohessa myös alle vuoden ikäisen lyhytkarvaisen saksanseisója Kasken koulutus metsästyskoiraksi.

Hirvi voi menettää vasansa kelkkailun takia

Luvaton maastoliikenne uhkaa luontoa, sanoo erätarkastaja Jani Suua.

  Tuomo Pirttimaa

Syvän lumen aikana hirvieläimet elävät säästöliekillä. Energiaa kulutetaan mahdollisimman vähän, ja lumessa liikkumista vältetään viimeiseen asti. Talvilaitumilla eläimiä saattaa olla kokoontuneena paljon pienelle alueelle.

– Jos hirvet saavat olla rauhassa, kaikki menee hyvin. Mutta jos yhtäkkiä kelkka ilmestyy talvilauman sekaan, iso eläin saattaa lähteä hypyllä pakoon, kuvailee Koillismaalla toimiva erätarkastaja **Jani Suua**.

– Energiavarat loppuvat nopeasti ja huonolla tuurilla kantava emä luo vasan hangelle.

Hirven lisäksi villi ja varovainen metsäpeura on altis häiriölle. Kainuun metsäpeurat viettävät talvensa Kuhmon, Ristijärven ja Sotkamon alueella, palautusistutuksesta alkunsa saaneen

Suomenselän osakannan tärkeimmät talvilaitumet ovat olleet viime vuosina Lappajärven ympäristössä.

– Kevättalven houkuttelevilla kelkka-keleillä vaatimet alkavat olla jo pitkällä tiineydessä, sanoo suunnittelija **Milla Niemi** MetsäpeuraLIFE-hankkeesta. Vaarat ovat samat kuin hirvellä eli kantavien naaraiden säikkyminen ja vasojen menettäminen.

Niemen mukaan kontrolloimaton maastoliikenne on Venäjän puolella arvioitu isoksi uhaksi metsäpeuralle. Salametsästyksen lisäksi kelkkailijat saattavat tarkoituksella etsiä talvilaumoja niitä ihastellakseen.

– Sellaista hieman erilaista luontomat-kailua. Suomessa peurojen säilyttelyminen kelkoilla on ilmeisesti enemmänkin vahinko kuin tarkoitus.

Pohjoisemmassa porot eivät pelkää kelkkaa, mutta uuden kelkanjäljen ilmestyminen hankeen tuo omat ongelmansa. Pohjoisella poronhoitoalueella eläimiä ei kerätä talveksi aitauksiin. Siellä poron ruokintapiirin läpi ajaminen saattaa saada token jutaamaan kelkan jälkeä ja päätyämään loppujen lopuksi tielle.

Erätarkastaja Jani Suua valvoo Koillismaan hangilla, etteivät kelkkailijat lipeä urilta tai reiteiltä.

Metsästysluvat

Metsähallituksella on 123 aluetta pienriistan metsästykseseen. Lisäksi valtion alueilla voit pyytää suurriistaa. Kun olet hankkinut metsästyskortin, tarvitset vielä maanomistajan luvan metsästä. Valtion maille luvan saa Metsähallitukselta.

Lupien hintaan vaikuttaa kaksi asiaa: lupien myyntijärjestelyistä ja riistanhoidosta aiheutuvat arvioidut kustannukset. Tulot ohjataan siis riistan hyväksi.

Metsästysluvat on kiintiöity lupa-alueittain. Kiintiöinnillä varmistetaan riistakantojen kestävyys. Esimerkiksi huonona lintuvuonna lupia myydään vähemmän.

Pohjois-Suomessa henkilöllä, jonka kotipaikka on metsästyslain 8 §:n osoittamalla alueella, on oikeus metsästää kotikunnassaan valtion mailla ilman erillistä maksua.

NUORISOLUPA

Metsähallitus haluaa tukea nuorten eräharrastusta tarjoamalla nuorille edullisen ja helposti saatavan metsästysluvan. Jokainen alle 18-vuotias metsästyskortin omistaja pääsee metsästäämään nuorisoluvalla. Lupa oikeuttaa metsästäämään majavaa lukuun ottamatta kaikkea pienriistaa, myös kanalintuja.

Alle 15-vuotias voi metsästää pienriistaa sellaisen henkilön valvonnassa, joka on täyttänyt 18 vuotta ja jolla on aseennhallussapitolupa. Nuori metsästäää tällöin aikuisen saaliskiintiön.

- › Luvan hinta: 10 euroa
- › Metsästysaika: 1–7 vrk
- › Saaliskiintiö: ks. aikuisten päiväkiintiö

Myynti

- Puhelinpalvelu 020 69 2424. Arkisin 9–16.
- Verkkokauppa Eräluvat.fi

MAJAVA

Majavametsälle pääset erillisellä majavaluvalla. Majavia ei saa metsästää pienriista- tai pienpetoluvalla. Majavaluvalla voi sen sijaan metsästää myös pienpetoja, piisamia, oravaa, villisikaa sekä rauhoittamattomista linnuista varista, harakkaa, harmaalokkia, merilokkia ja poronhoitoalueella korppia.

- › Luvan hinta: 20 euroa / kausi
- › Lupa voimassa: 20.8.–30.4.

Myynti

- Puhelinpalvelu 020 69 2424. Arkisin 9–16.
- Verkkokauppa Eräluvat.fi

PIENPEDOT

Pienpetojen metsästys on hyödyllistä riistan- ja luonnonhoitoa. Sen vuoksi pienpetolupa on edullinen.

- › Luvan hinta: 10 euroa / kausi
- › Lupa voimassa: 1.8.–30.4.

Pienpetoluvalla metsästettäviä pienpetoja ovat kettu, supikoira, minkki, näätä, kärppä, hilleri ja mäyrä. Pienpetoluvalla saa metsästää myös villisikaa, piisamia, oravaa sekä seuraavia rauhoittamattomia lintuja: korppi (poronhoitoalueella), varis, harakka, naakka, harmaalokki ja merilokki.

Myynti

- Puhelinpalvelu 020 69 2424. Arkisin 9–16.
- Verkkokauppa Eräluvat.fi

KANALINNUT

Kanalintulupa kattaa kaiken pienriistan metsästyksen majavaa lukuun ottamatta.

Lyhyet kanalintuluvat

- › Luvan kesto: 1 vrk
- › Hinta 17 €

Lyhyen luvan voi ostaa enimmillään 7 vuorokaudeksi kerrallaan myynnialoituspäivällä. Jokaisen vuorokauden hinta on 17 €.

Kiintiö:

4 saaliseläintä / vrk. Enintään kuitenkin 2 kanalintua / vrk, joista korkeintaan 1 metso / vrk. Yksi metsästäjä saa yhden kauden aikana metsästä enintään kaksi metsoa. **Ylä-Lapin lupa-alueilla 1601–1605, 1607–1609 ja 1613–1616** kanalintukiintiö on 3 riekkoa / vrk.

Myynti

- Puhelinpalvelu 020 69 2424. Arkisin 9–16.
- Verkkokauppa Eräluvut.fi

Kausiluvat

- › Kausilupa: 130 €
- › Jousimetsästäjän kausilupa: 65 €
- › Lapin kaupunkilaisten kausilupa (Kemi ja Tornio): 67 €

Kiintiö

- 20 saaliseläintä / kausi (ei sisällä majavaa), joista korkeintaan 10 metsäkanalintua.
- Lisäksi sama päiväkohtainen kiintiö kuin lyhytaikaisissa kanalintuluvissa.
- Enintään kaksi metsoa / syksy.

Kausiluvan hakeminen

Kausilupia haetaan aina huhtikuun aikana. Seuraava haku on huhtikuussa 2020. Tarkemmat ohjeet ja haettavissa olevat alueet: www.eräluvut.fi.

Myynnin aloitus 2019

Kesäkuussa asetetaan myyntiin noin 50 % arvioidusta lupa-kiintiöstä. Lisää lupia tulee myyntiin elokuussa riistakanta-arvioiden pohjalta tehdyn suunnittelun mukaisesti.

Metsästysalueen sijainti	Kesä	Syksy
Etelä-, Länsi- ja Itä-Suomen alueet	ma 10.6.	ma 26.8.
Salla, Savukoski, Pelkosenniemi, Sodankylä, Kemijärvi	ti 11.6.	ti 27.8.
Pohjanmaa, Kainuu	ke 12.6.	ke 28.8.
Keminmaa, Kittilä, Kolari, Muonio, Pello, Rovaniemi, Ranua, Simo, Tervola, Ylitornio, Posio	to 13.6.	to 29.8.
Enontekiö, Inari, Utsjoki	pe 14.6.	pe 30.8.

Tarkista myyntipäivät www.eräluvut.fi. Myynti alkaa mainittuna päivänä kello 9 aamulla.

Talvimetsästys

Urosteeren ja -metson metsästys on mahdollista tammikuussa, ellei maa- ja metsätalousministeriö sitä asetuksellaan rajoita. Mahdollisesta lupamyynnistä tammikuulle ilmoitetaan myöhemmin Eräluvut.fi-sivustolla. Myös kauden mahdollinen jatkuminen joulukuulle ilmoitetaan myöhemmin.

VESILINNUT JA JÄNIS

Vesilintu- ja jänislupa oikeuttaa metsästäämään kaikkea muuta pienriistaa kuin kanalintuja ja majavaa. Metsästäjät voivat hankkia tämän edullisemmän pienriistaluvan myös kanalintukaudelle esimerkiksi jänisjaktia tai sorsastusta varten.

Lyhyet luvat

- › Luvan kesto: 1 vrk
- › Hinta: 10 €

Kiintiö

3 saaliseläintä / vrk. Ei sisällä kanalintuja eikä majavaa.

Myynti

- Luvat tulevat myyntiin 17.6.2019 klo 9.00.
- Puhelinpalvelu 020 69 2424. Arkisin 9–16.
 - Verkkokauppa Eräluvut.fi

Kausiluvat

- › Osakautilupa (1.11.–30.4.) 55 €
- › Kausilupa (1.8.–30.4.) 80 €
- › Jousimetsästäjän kausilupa (1.8.–30.4.) 40 €

Kiintiö

15 saaliseläintä / kausi (ei sisällä kanalintuja eikä majavaa). Sama päiväkohtainen kiintiö kuin lyhyissä luvissa.

Myynti

- Kausiluvat tulevat myyntiin 17.6.2019 klo 9.00.
- Puhelinpalvelu 020 69 2424. Arkisin 9–16.
 - Verkkokauppa Eräluvut.fi

Vesilintu- ja jäniskautilupaa voi ostaa kesäkuussa

Kausilupa vesilintujen ja jäniksen metsästykseseen on saatavilla osalle alueista. Muista tarkistaa alueet Eräluvut.fi-palvelusta! Kausiluvan vesilintujen ja jäniksen metsästykseseen voi nykyisin hankkia kuten lyhyet pienriistaluvat. Lupahakujärjestelmästä haetaan ainoastaan kanalinnustuksen kausilupia huhtikuussa.

HIRVI

Valtion maiden hirvenmetsästysalueita haetaan aina tammikuun aikana. Seuraava haku on tammikuussa 2020. Alueluvan saaneet hakevat erikseen pyyntilupaa Suomen riistakeskuksetta huhtikuun loppuun mennessä.

Alueluvan haku

Lupahakujärjestelmä:

lupahaku.eraluvat.fi (haetaan vuosittain tammikuussa).

Alueet: www.eraluvat.fi

Lupahakujärjestelmässä hakija voi hyödyntää edellisvuonna jättämäänsä hakemusta uuden hakemuksen pohjana. Kun hakemusaika on päättynyt (31.1. klo 16), hakemukseen ei enää voi lisätä ampujia. Hakemukseen voi vielä täydentää puutteellisia tai muuttuneita tietoja (esim. osoite).

Myynti

Hakija saa laskun päätöksen mukana.

Hirvijahdin vieraat

Hirviseuraa, joka on saanut alueluvan, voi ottaa vieraita mukaan metsälle syksyllä. Vieraiden on hankittava henkilökohtainen vuorokausilupa, joita voi ottaa enintään 10 vuorokaudelle.

Myynti

• Mobiililupa 24 h

0600 55 1618 – 1 vrk:n lupa (11,77 € + mpm)

0600 55 1619 – 2 vrk:n lupa (24,12 € + mpm)

0600 55 1620 – 3 vrk:n lupa (35,22 € + mpm)

Puhelun aikana näppäillään aluelupahakemuksen viisinumeroisen tunniste, jonka saat alueluvan haltijalta, ja metsästäjänumeron kahdeksan numeroa. Kännykkälupa tulee voimaan heti.

• Lupahakujärjestelmä

Hyväksytyyn hakemukseen voi järjestelmässä lisätä vieraslupaa, joka maksetaan verkkopankkitunnuksilla.

Lisätietoja www.eraluvat.fi

SUURPEDOT

Karhulupa poronhoitoalueelle

Metsästyslain 8 §:n alueella ei oman kunnan alueelle tarvita erillistä karhunmetsästyslupaa. Ulkopaikkakuntalainen metsästäjä sen sijaan tarvitsee Metsähallitukselta aina henkilökohtaisen karhunmetsästyslupaa. Luvan tarvitsevat myös ne paikalliset, jotka asuvat poronhoitoalueella mutta 8 §:n alueen ulkopuolella. Lupa maksaa 50 euroa kaudelta ja 25 euroa vuorokaudelta.

Karhunmetsästys poronhoitoalueella jatkuu, kunnes Suomen riistakeskuksen myöntämä kiintiö on täynnä tai metsästysaika päättyy.

Jokaisesta kaadosta on jätettävä lakisääteinen saalisilmoitus Oma riista -verkkopalvelussa.

Myynti

• Mobiililupa

0600 55 1616 – Kausilupa (50,41 € + mpm)

0600 55 1617 – Vuorokausilupa (25,12 € + mpm)

• Puhelinpalvelu 020 69 2424. Arkisin 9–16.

• Verkkokauppa Eräluvat.fi

Karhulupa poronhoitoalueen ulkopuolelle

Poronhoitoalueen ulkopuolella karhun metsästyksen tarvitaan aina Suomen riistakeskuksen myöntämä poikkeuslupa. Valtion alueet ovat yleensä mukana yhteislupa-alueessa, jolle poikkeusluvat myönnetään. Valtion alueille pääsee karhumetsästäjällä maksamalla Metsähallituksen henkilökohtaisen metsästyslupaa ja ilmoittautumalla yhteislupa-alueeseen. Lisätietoja Eräluvat.fi-sivuilta tai alueen eräsuunnittelijalta.

Myynti

• Puhelinpalvelu 020 69 2424. Arkisin 9–16.

Susi- ja ilveslupa

Suden ja ilveksen metsästys vaatii aina Suomen riistakeskuksen myöntämän poikkeuslupaa. Valtion alueet ovat yleensä mukana yhteislupa-alueessa, jolle poikkeusluvat myönnetään. Poikkeuslupaa hakijan on hankittava Metsähallituksen alue lupa, ellei suurpetojen metsästystä ole jo sisällytetty alueella voimassa oleviin vuokrasopimuksiin.

Poikkeuslupaa hakijan kanssa sovitaan, tarvitsevatko metsästäjät henkilökohtaisen metsästyslupaa valtion alueille vai perustuuko luvan hinta pinta-alaan. Metsästyslain 8 §:n alueella omassa kunnassa metsästävä ei tarvitse erillistä Metsähallituksen lupaa. Lisätietoja Eräluvat.fi-sivuilta tai alueen eräsuunnittelijalta.

Myynti

• Puhelinpalvelu 020 69 2424. Arkisin 9–16.

HUOM!

Metsästyslupa Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tapahtuvaan, vahinkoa aiheuttavan tai turvallisuutta vaarantavan suurpedon metsästyksen seuruelupana maksaa 5 euroa henkilöltä.

Tarkistathan aina tarkemmat lupaehdot ja toimintaohjeet Eräluvat.fi-palvelusta!

Pienriistan metsästysalueet

Pienriistan metsästysalueilla voi metsästä muun muassa kanalintuja, vesilintuja, jäniksiä ja majavaa. Tarkista eri lupien saatavuus ja lupa-alueiden kuvaukset osoitteessa www.eraluvat.fi

Lue metsästysasiat ja kohdetiedot: www.eraluvat.fi
Alueiden kartat: www.eraluvat.fi ja www.retkikartta.fi

Etelä-Suomi

- 6671 Evo**
Hämeenlinna, Etelä-Häme
- 6674 Keihäsjärvi**
Loppi, Etelä-Häme
- 6675 Vesijako**
Padasjoki, Etelä-Häme

Länsi-Suomi

- 5636 Lestijärvi**
Lestijärvi, Pohjanmaa
- 6612 Perho**
Perho ja Halsua, Pohjanmaa
- 6613 Kivijärvi**
Kivijärvi, Kinnula ja Perho, Keski-Suomi; Pohjanmaa
- 6614 Linkkilä**
Alajärvi, Perho, Vimpeli ja Kyyjärvi, Keski-Suomi; Pohjanmaa
- 6615 Vahanka**
Karstula, Kyyjärvi ja Soini, Keski-Suomi; Pohjanmaa
- 6616 Mäkelä**
Pylkönmäki, Keski-Suomi
- 6617 Kukko-Multia**
Pylkönmäki ja Multia, Keski-Suomi
- 6619 Arpainen**
Soini ja Ähtäri, Pohjanmaa
- 6620 Ähtäri**
Ähtäri ja Multia, Keski-Suomi; Pohjanmaa

- 6630 Kinnula**
Kinnula, Keski-Suomi
- 6631 Luotonen**
Pihtipudas ja Viitasaari, Keski-Suomi
- 6632 Valkeismäki-Purala**
Pihtipudas ja Viitasaari, Keski-Suomi

- 6635 Äänekoski**
Saarijärvi, Karstula, Viitasaari, Kannonkoski, Äänekoski, Keski-Suomi
- 6642 Virrat**
Virrat ja Ähtäri, Pohjois-Häme; Pohjanmaa
- 6643 Parkano**
Parkano, Karvia, Kihniö ja Ikaalinen, Satakunta
- 6645 Kuru**
Kuru, Ruovesi ja Virrat, Pohjois-Häme

- 6651 Orivesi**
Orivesi, Juupajoki, Ruovesi, Jämsä, Tampere, Pohjois-Häme

- 6661 Muuratjärvi**
Jyväskylä, Muurame, Jämsä, Keski-Suomi
- 6663 Toivakka**
Toivakka, Jyväskylä, Joutsa, Luhanka, Keski-Suomi

- 6666 Kuhmoinen**
Kuhmoinen, Pohjois-Häme
- 6676 Uudenkaupungin Harmaaletot**
Uusikaupunki

- 6677 Rauman Bokreivit**
Rauma

- 6678 Porin Räyhät**
Pori, Satakunta

- 6679 Merikarvian Kasalabâdanin luodot**
Merikarvia

Itä-Suomi

- 6633 Heiniperä**
Kiuruvesi, Pohjois-Savo

- 7603 Rahustenaho-Levämäki**
Vieremä, Pohjois-Savo

- 7604 Jyrkkä-Kontio**
Sonkajärvi ja Rautavaara, Pohjois-Savo

- 7614 Siera-Yöttäjä**
Rautavaara, Valtimo ja Nurmes, Pohjois-Savo; Pohjois-Karjala

- 7621 Hirvivaara-Rostua**
Nurmes, Rautavaara ja Juuka, Pohjois-Savo; Pohjois-Karjala

- 7624 Peurajärvi-Mujejärvi**
Nurmes ja Valtimo, Pohjois-Karjala

- 7630 Kiikkukangas**
Polvijärvi, Pohjois-Karjala

- 7635 Kukkaro-Lakla**
Lieksa, Pohjois-Karjala

- 7638 Elimo-Kitsi-Piilo**
Lieksa ja Ilomantsi, Pohjois-Karjala

- 7642 Kuora-Kontio-vaara-Uimaharju**
Joensuu ja Lieksa, Pohjois-Karjala

- 7652 Ilomantsi**
Ilomantsi, Pohjois-Karjala

- 7668 Heinävesi**
Heinävesi ja Liperi, Etelä-Savo; Pohjois-Karjala

- 7675 Leipämäki**
Savonlinna, Etelä-Savo

- 7680 Lohikoski-Likastenperä**
Punkaharju ja Sulkava, Etelä-Savo

- 7685 Pyylampi**
Kuopio, Pohjois-Savo

- 7689 Tervanen-Leikko-Pusa**
Pieksämäki, Etelä-Savo

- 7690 Nikkarila**
Pieksämäki, Etelä-Savo

- 7693 Sorsasalo-Ahveninen**
Joroinen, Pieksämäki ja Leppävirta, Etelä-Savo; Pohjois-Savo

- 7697 Luotola**
Mikkeli, Etelä-Savo

Pohjanmaa, Kainuu

- 5601 Paltamo**
Paltamo, Kainuu

- 5602 Hossa**
Suomussalmi, Kainuu

- 5603 Martinselkonen**
Suomussalmi, Kainuu

- 5604 Itä-Suomussalmi**
Suomussalmi, Kainuu

- 5605 Länsi-Suomussalmi**
Suomussalmi, Kainuu

- 5608 Puolanka**
Puolanka, Kainuu

- 5611 Hyrynsalmi-Ristijärvi**
Hyrynsalmi ja Ristijärvi, Kainuu

- 5613 Sotkamo**
Sotkamo, Kainuu

- 5614 Kajaani**
Kajaani, Kainuu

- 5615 Vuolijoki**
Kajaani, Kainuu

- 5616 Vaala**
Vaala, Oulu

- 5617 Länsi-Kuhmo**
Kuhmo, Kainuu

- 5618 Itä-Kuhmo**
Kuhmo, Kainuu

- 5619 Etelä-Kuhmo**
Kuhmo, Kainuu

- 5620 Länsi-Kuusamo**
Kuusamo, Oulu

- 5621 Pohjois-Taivalkoski**
Taivalkoski, Oulu

- 5622 Etelä-Taivalkoski**
Taivalkoski, Oulu

- 5623 Kouva**
Pudasjärvi, Oulu

- 5624 Syöte**
Pudasjärvi, Oulu

- 5625 Etelä-Pudasjärvi**
Pudasjärvi, Oulu

- 5626 Yli-Ii**
Oulu ja Ii, Oulu

- 5627 Röyttä**
Ii, Oulu

- 5628 Utajärvi**
Utajärvi, Oulu

- 5629 Kantojärvi**
Tyrvävä, Oulu

- 5630 Pyhäntä**
Pyhäntä ja Siikalatva, Oulu

- 5631 Riikinhoivi**
Pyhäjärvi ja Kärsämäki, Oulu

- 5632 Isokangas**
Ylivieska, Haapavesi ja Oulainen, Oulu

- 5633 Rahja**
Kalajokki, Oulu

- 5634 Sievi**
Sievi ja Reisjärvi, Oulu

- 5635 Haapajärvi-Reisjärvi**
Haapajärvi, Reisjärvi ja Pyhäjärvi, Oulu

- 5637 Itä-Kuusamo**
Kuusamo, Oulu

- 5638 Korpivoivi**
Pyhäjärvi ja Haapajärvi, Oulu

- 5639 Länsi-Pudasjärvi**
Pudasjärvi, Oulu

- 5640 Muhos**
Muhos ja Utajärvi, Oulu

Lappi

2602 Muonio
Muonio, Lappi

2604 Kolari
Kolari, Lappi

2606 Pello
Pello, Lappi

2609 Ylitornio
Ylitornio, Lappi

2611 Pokka-Pulju
Kittilä, Lappi

2612 Levi
Kittilä, Lappi

2613 Maunu
Kittilä, Lappi

2614 Meltaus
Rovaniemi, Lappi

2615 Rovaniemi
Rovaniemi, Lappi

2616 Herankaira
Rovaniemi, Lappi

2617 Tervola
Tervola, Lappi

2618 Keminmaa-Simo
Keminmaa ja Simo, Lappi

2619 Ranua
Ranua, Lappi

2620 Posio
Posio, Lappi

3602 Kemijärvi
Kemijärvi, Lappi

3606 Vasaselkä
Sodankylä, Lappi

3607 Sorvorta
Savukoski, Lappi

3608 Tulppio
Savukoski, Lappi

3609 Vintilä
Savukoski, Lappi

3610 Kemi-Kuro
Savukoski, Lappi

3611 Naruska-Tuntsa
Salla, Lappi

3612 Vilma-Savina
Salla, Lappi

3613 Itäinen Pelkosenniemi
Pelkosenniemi, Lappi

3614 Läntinen Pelkosenniemi
Pelkosenniemi, Lappi

3615 Lokka-Porttipahta
Sodankylä, Lappi

3616 Koitelainen
Sodankylä, Lappi

3617 Pomo-Rajala
Sodankylä, Lappi

1601 Karigasniemi
Utsjoki, Lappi

1602 Paistunturi
Utsjoki, Lappi

1603 Kaldoaivi
Utsjoki, Lappi

1604 Nuorgam
Utsjoki, Lappi

1605 Näätämö
Inari, Lappi

1606 Vätsäri
Inari, Lappi

1607 Kaamanen
Inari, Lappi

1608 Muotkatunturi
Inari, Lappi

1609 Angeli
Inari, Lappi

1610 Hammastunturi
Inari, Lappi

1611 Kuttura
Inari, Lappi

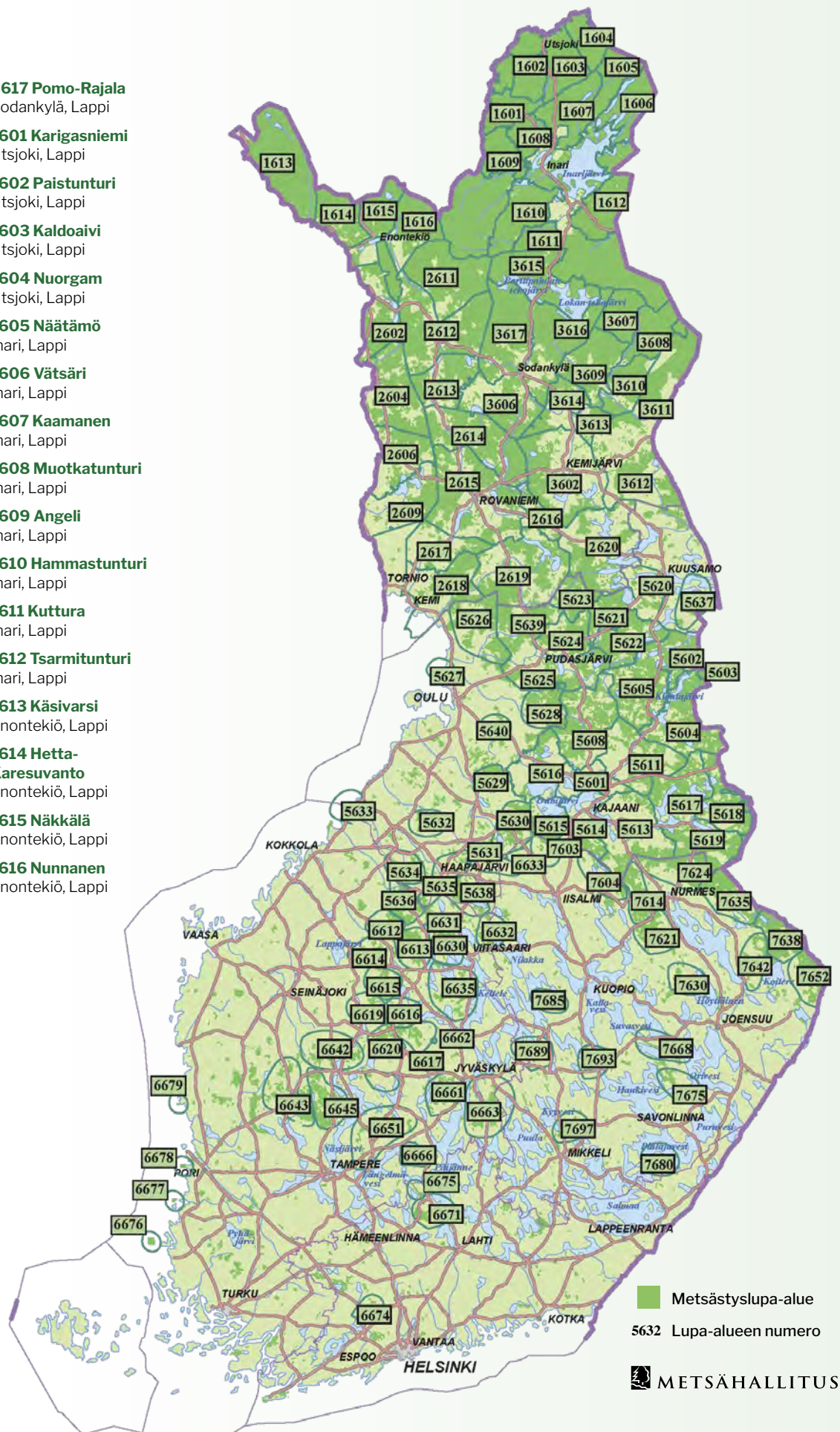
1612 Tsarmitunturi
Inari, Lappi

1613 Käsivarsi
Enontekiö, Lappi

1614 Hetta-Karesuvanto
Enontekiö, Lappi

1615 Näkkälä
Enontekiö, Lappi

1616 Nunnanen
Enontekiö, Lappi

 Metsästyslupa-alue

5632 Lupa-alueen numero

 METSÄHALLITUS

Me palvelemme metsästysasioissa

Metsähallitus palvelee sinua metsästysasioissa valtion mailla. Apuna metsästyksen asiantuntijoilla on joukko hanketyöntekijöitä, kausivalvoja tai yksityistä työvoimaa. Erävalvonnasta vastaavat erätarkastajat.

Johtoryhmä

Jukka Bisi
Erätalousjohtaja
Puolanka
0206 39 6611

Ahti Putaala
Ylitarkastaja
(virkavapaalla
30.9.2019 saakka)

Hannaleena Aarnio
Kehityspäällikkö
Oulu
0206 39 6621

Pirjo Halme
Suunnittelija,
talousasiat,
Oulu
0206 39 6623

Mikko Rautiainen
Vs. ylitarkastaja
metsästys ja riistanhoito, Oulu
0206 39 6001

Aku Ahlholm
Viestintäpäällikkö
Kiepin päätoimittaja
Oulu
0206 39 4660

Jari Haarala
Tietohallintopäällikkö
Oulu
0206 39 6239

Etelä-Suomi

Jarmo Väisänen
Erätalouspäällikkö
Savonlinna
0206 39 5917

ERÄSUUNNITTELIJAT

Kalervo Timonen
Itä-Suomi, Kuopio
0206 39 5576

Juha Tuomola
Länsi-Suomi,
Hämeenlinna
0206 39 5344

Samuli Karppinen
Länsi-Suomi,
Jyväskylä
040 6515292

Madeleine Nyman
Etelä-Suomi,
Tammisaari
0206 39 4685

Markus Pekkinen
Kaakkois-Suomi,
Riistanhoito, Kuopio
0206 39 5045

Pohjanmaa

Erkki Turtinen
Erätalouspäällikkö
Oulu
0206 39 6616

Heikki Väyrynen
Kainuu, Kajaani
0206 39 6355

Timo Eskola
Riistanhoito,
Pudasjärvi
0206 39 6523

KALAVEDEN- JA RIISTANHOITAJA

Matti Kela
Kainuu,
Suomussalmi
0206 39 6482

Pekka Kilpeläinen
Metsäpeura-asiat,
Kuhmo
040 7285150

Lappi

Juha Ahonen
Vs. erätalouspäällikkö
Rovaniemi
0206 39 7060

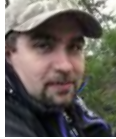
Pasi Kamula
Sodankylä, Savukoski, Salla, Pelkosenniemi,
Kemijärvi, Posio ja Rovaniemi
Toimipaikka Rovaniemi
0206 39 7691

Aki Kiiskinen
Kittilä, Kolari, Muonio, Pello, Enontekiö
Toimipaikka Rovaniemi
0206 39 7063

Nilla Aikio
Riistanhoito: Lappi. Metsästysasiat: Ranua,
Simo, Tervola, Keminmaa, Inari ja Utsjoki
Toimipaikka Rovaniemi
0206 39 7629

Janne Mustikkamaa
Enontekiö, Inari, Utsjoki
Toimipaikka Ivalo
0206 39 7084

Hankkeet

Sakari Mykrä
Projektipäällikkö,
Metsäpeura-Life,
Pori
040 7527800

Milla Niemi
Suunnittelija,
Metsäpeura-Life,
Pori

Tiina-Maria Siipola
Projektipäällikkö,
Riistasuunnittelun
tietojärjestelmä
Oulu

Asiakaspalvelu ja viestintä

Lupamyynjät vastaavat numerossa 020 69 2424 arkisin 9–16.
Lisäksi metsästyslupia myyvät useat Metsähallituksen luontokeskukset.
Yhteystiedot: www.luontoon.fi

ASIAKASPALVELU

Ritva Aho
Palvelupäällikkö
Haapajärvi

Outi Huhtala
Suunnittelija
lupamyyni
Salla

Virpi Lepistö
Suunnittelija
lupamyyni
Savonlinna

Irina Vaattovaara
Suunnittelija
lupamyyni
Oulu

Paula Niiranen
Suunnittelija
lupamyyni
Jyväskylä

JÄRJESTELMÄT

Nelli Kihniä
(perhevapaalla)
Kuusamo

Jyri Jokiranta
Suunnittelija
järjestelmät ja
asiakaspalvelu
Rovaniemi

VIESTINTÄ

Tanja Vallo
Erikoissuunnittelija
verkkoviestintä
Oulu
0206 39 6207

Laura Ticklén
Erikoissuunnittelija
Vantaa
040 480 6832

Sähköpostit:

etunimi.sukunimi@metsa.fi

Puhelin:

vaihde 0206 39 4000

Henkilökohtaiset numerot:

0206 39 + henkilökohtainen
alanumero

Eräluvien palvelunumero:

020 69 2424

Eräluvut netistä ja muut tiedot eräasioista:

www.eräluvut.fi

Osan metsästysluvista voi
ostaa kännykällä numeroista,
jotka löytyvät sivuilta 30–31
tai osoitteesta

www.eräluvut.fi

Erätarkastajat

Metsähallituksella on 11 erätarkastajaa, jotka valvovat metsästystä,
kalastusta ja maastoliikennettä yhdessä mm. poliisin ja rajavartioiden kanssa.
Erätarkastajilla on poliisiin verrattavat valtuudet, ja suurin osa heistä onkin
koulutukseltaan poliiseja.

Juha Ahonen
Erävalvonnan
ylitarkastaja
0206 39 7060

Jari Liimatainen
Ylä-Lappi
0400 392 726

Mika Seurujärvi
Länsi-Lappi
040 771 4692

Heikki Säkkinen
Itä-Lappi
040 833 1656

Vesa Ihalempiä
Etelä-Lappi
040 701 5136

Jani Suua
Koillismaa
040 631 2655

Seppo Toikkanen
Kainuu
040 178 9632

Markus Aho
Pohjanmaa,
Pohjanlahti
040 158 8820

Heikki Taipale
Etelä- ja
Länsi-Suomi
040 664 7325

Jyrki Turpeinen
Pohjois-Karjala
0400 950 482

Antti Niemi
Itä-Suomi ja pohjois-
nen Keski-Suomi
040 482 6197

Tommi Suonpää
Etelä-Suomi,
Suomenlahti,
Selkämeri
040 186 2001

RSU

Anna saalispalautetta

Tervetuloa antamaan saalispalautetta!

Olet antamassa saalispalautetta alueelle 6620
Andri Kanankukonpuoli alalle 10.9.2019 -
15.9.2019.

Aloita kertomalla saiko saalista.

Sain saalista
Ei saalista

Pilavälite
Metsä | Saari | Ikkä | Pyy

Laji
Teeri

Sukupuoli
M | N | ?

ikä
Aikainen | Alla 1 v | ?

Katsoelika
15.09.2019 12:00:00

Metsätalokseksi käytetty koira
Ei koiraa | Houkkuksena | Seisova | Ajava
Houtava | Karkottava

Saalispalaute uudistuu

1. Saat jatkossa sähköpostiisi henkilökohtaisen linkin saalispalautteeseen, kun metsästyslupasi alkaa.
2. Pääset täydentämään saalispalautettasi myös, kun kirjaudut Eräluvut-verkkokauppaan.
3. Jos sinulla ei ole sähköpostia, saalispalautteen voi jättää osoitteessa www.eraluvat.fi/saalispalaute

Palautetta voi ensi syksyn jahtikaudella antaa koko luvan ajan vaikka päivä kerrallaan. Tietoja voi täydentää jälkikäteen.

Eräluvut.fi